Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 14015/2025
29.10.2025. године
Б е о г р а д

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Надежде Видић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник адвокат Бобан Матић из ..., против тужене „Banca Intesa“ а.д. Београд, чији је пуномоћник адвокат Немања Алексић из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 7696/24 од 30.01.2025. године, у седници одржаној 29.10.2025. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 7696/24 од 30.01.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 7696/24 од 30.01.2025. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Трећег основног суда у Београду П 7250/2022 од 06.12.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је тужена према тужиоцу обављала непоштену пословну праксу тако што је током новембра месеца 2022. године путем писама, смс порука, телефонским путем давала нетачна обавештења и стварала нетачан општи утисак којим је претила да доведе тужиоца у заблуду у погледу исхода судског спора и трошковима поступка које би морао да сноси чиме је навела тужиоца да донесе економску одлуку коју иначе не би донео тако што би се одрекао тужбеног захтева у спору против тужене у предмету Трећег основног суда у Београду П 13398/20. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 13.500,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Београду Гж 7696/24 од 30.01.2025. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена

пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против наведене правноснажне другостепене пресуде, тужилац је изјавио благовремену ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалог права, предлажући да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23 – други закон).

Према члану 404. ЗПП, у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник“ РС, бр. 10/23) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде којом не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одлучено је о тужбеном захтеву чији је правни основ утврђење, тако што је оцењено да је тужбени захтев тужиоца неоснован. О овом праву тужиоца, нижестепени судови су одлучили уз примену релевантних одредби материјалног права, а на основу конкретно утврђеног чињеничног стања, због чега у овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба за уједначавањем судске праксе, нити новим тумачењем права. Без утицаја су наводи ревидента који се односе на битну повреду одредаба парничног поступка, као и наводима којима указује на неправилност и непотпуност утврђеног чињеничног стања имајући у виду да посебна ревизија може да се изјави само због погрешне примене материјалног права под условима прописаним чланом 404. ЗПП.

На основу изнетог, Врховни суд налази да у овом случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог, као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. ЗПП, због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Против одлуке другостепеног суда којом је одлучено о спору мале вредности ревизија није дозвољена, јер је тако прописано одредбом члана 479. став 6. истог закона.

Тужбу ради утврђења тужилац је поднео 22.11.2022. године, а вредност предмета спора је 14.000,00 динара.

Имајући у виду да је ово спор мале вредности у коме се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по

средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, следи да ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

Из тих разлога, Врховни суд је донео одлуку као у ставу другом изреке применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

Председник већа – судија
Гордана Комненић с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић